

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

4. března 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Úmluva k provedení Schengenské dohody – Vyhledávání informací v Schengenském informačním systému (SIS) při přezkumu žádosti o povolení k pobytu podané státním příslušníkem třetí země, který je v tomto systému veden jako osoba, které má být odepřen vstup – Článek 25 odst. 1 – Schengenský hraniční kodex – Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí – Článek 6 odst. 1 a 5 – Listina základních práv Evropské unie – Článek 7 a čl. 24 odst. 2 – Odmítnutí obnovit povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny z důvodu, že totožnost žadatele není jednoznačně prokázána“

Ve věci C-193/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (Správní soud se sídlem v Malmö rozhodující v otázkách přistěhovalectví, Švédsko) ze dne 15. února 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 27. února 2019, v řízení

A

proti

Migrationsverket,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, N. Piçarra (zpravodaj), D. Šváby, S. Rodin a K. Jürimäe, soudci,
generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za A T. Bodinem, advokat,
- za Migrationsverket C. Bexeliusem a H. Forssellem, jako zmocněnci,
- za švédskou vládu původně J. Lundberg, A. Falk, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz a H. Shev, poté H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, H. Shev, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: švédština.

- za nizozemskou vládu M. Bulterman a M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,
 - za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
 - za Evropskou komisi G. Wilsem, K. Simonssonem a G. Tolstoy, jako zmocněnci,
- po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. července 2020,
- vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, která byla podepsána dne 19. června 1990 v Schengenu (Lucembursko) a vstoupila v platnost dne 26. března 1995 (Úř. věst. 2000, L 239, s. 19), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 265/2010 ze dne 25. března 2010 (Úř. věst. 2010, L 85, s. 1) (dále jen „ÚPSD“), jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. 2016, L 77, s. 1, dále jen „Schengenský hraniční kodex“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi A, který je gambijským státním příslušníkem, a Migrationsverket (Úřad pro přistěhovalectví, Švédsko) ve věci rozhodnutí tohoto úřadu zamítnout žádost A o prodloužení povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny z důvodu, že totožnost A nemohla být jednoznačně prokázána.

Právní rámec

Unijní právo

ÚPSD

- 3 Článek 25 odst. 1 ÚPSD uvádí:

„Má-li některý členský stát v úmyslu vydat povolení k pobytu, provede příslušný orgán systematické vyhledávání v Schengenském informačním systému [(SIS)]. Má-li některý členský stát v úmyslu vydat povolení k pobytu cizinci, který má záznam za účelem odeprání vstupu, konzultuje věc předem s členským státem, který záznam pořídil, a přihlíží k jeho zájmům; v takových případech se povolení k pobytu vydá pouze ze závažných důvodů, zejména humanitárních nebo z důvodů vyplývajících z mezinárodních závazků.

Je-li povolení k pobytu vydáno, členský stát, který záznam pořídil, jej zruší, ale může dotčeného cizince zapsat do svého vnitrostátního seznamu osob, kterým má být odeprán vstup.“

Schengenský hraniční kodex

- 4 Článek 1 druhý pododstavec Schengenského hraničního kodexu uvádí, že „se jím [stanoví] pravidla, kterými se řídí opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Unie“.

5 Článek 6 tohoto kodexu, nadepsaný „Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí“, uvádí:

„1. Pro předpokládané pobyty na území členských států, které nepřesáhnou 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:

a) mají platný cestovní doklad opravňující držitele k překročení hranice [...];

[...]

d) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup;

e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

[...]

5. Odchylně od odstavce 1:

[...]

c) státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, může členský stát povolit vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům. Pokud se na dotyčného příslušníka třetí země vztahuje záznam podle odst. 1 písm. d), uvědomí členský stát, který mu povolí vstup na své území, o tomto povolení ostatní členské státy.“

Švédské právo

6 Článek 1 kapitoly 2 utlänningslag (zákon o cizincích) (SFS 2005, č. 716) stanoví:

„Cizinec, který vstoupí do Švédska nebo zde pobývá, musí mít cestovní pas.“

7 Článek 3 první pododstavec kapitoly 5 tohoto zákona uvádí:

„Povolení k pobytu se s výhradou ustanovení článků 17 až 17 b vydá:

1. každému cizímu státnímu příslušníkovi, jehož manžel/manželka nebo partner/partnerka, který/která s ním žije ve společné domácnosti, má pobyt ve Švédsku nebo mu/jí bylo vydáno povolení k pobytu ve Švédsku,

[...]“

8 Článek 8 kapitoly 5 uvedeného zákona stanoví:

„Povolení k pobytu vydané cizinci na základě čl. 3 prvního pododstavce bodu 1 [...] je časově omezeno v okamžiku prvního rozhodnutí, ledaže

1. cizinec již dlouhou dobu bydlí v zahraničí společně se svým manželem/manželkou nebo partnerem/partnerkou, nebo

2. je z jiného důvodu zjevné, že vztah je dobře etablovaný.

[...]“

- 9 Článek 16 první pododstavec kapitoly 5 zákona o cizincích zní:

„Cizinec, kterému bylo na základě článku 8 uděleno dočasné povolení k pobytu z důvodu rodinných vztahů, může získat nové dočasné nebo trvalé povolení k pobytu z tohoto důvodu pouze tehdy, když dotčené vztahy stále přetrvávají.“

- 10 Článek 17a první a druhý pododstavec kapitoly 5 tohoto zákona uvádí:

„V případech uvedených v článku 3 lze vydání povolení k pobytu odmítnout:

1. jestliže byly úmyslně poskytnuty nesprávné informace nebo úmyslně zamlčeny okolnosti, které jsou důležité pro získání povolení k pobytu; [nebo]
2. v případě osvojení cizince nebo manželství či nesezdaného soužití s cizincem pouze za účelem, aby měl tento cizinec právo na povolení k pobytu; nebo
3. jestliže cizinec představuje hrozbu pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost.

Vydání povolení k pobytu lze rovněž odmítnout v situacích uvedených v čl. 3 prvním pododstavci bodě 1 [...], pokud:

1. manželé nebo partneři spolu nežijí ve svazku nebo nemají v úmyslu spolu žít ve svazku;

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 Dne 9. prosince 2013 bylo gambijskému státnímu příslušníkovi A uděleno švédskými orgány dočasné povolení k pobytu, aby mohl žít se svou manželkou švédské státní příslušnosti.
- 12 Před vstupem na švédské území podal A žádost o povolení k pobytu a prokázal svoji totožnost předložením cestovního pasu země svého původu.
- 13 Dne 9. listopadu 2015 A podal Úřadu pro přistěhovalectví žádost o prodloužení tohoto dočasného povolení k pobytu.
- 14 Při přezkumu této žádosti obdržel Úřad pro přistěhovalectví od norských orgánů informace, že dotýčný byl v Norsku zadržen a použil v tomto státě několik falešných identit. Dotýčný byl navíc pod jednou z těchto identit v Norsku odsouzen k trestu odnětí svobody za držení a prodej omamných látek, byl z Norska doživotně vyhoštěn a byl veden v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru. Kromě toho další žádost o povolení k pobytu, podaná v Dakaru (Senegal), byla ve Švédsku zaregistrovaná pod touto identitou a byla zamítnuta, neboť se opírala o účelové manželství.
- 15 Z odpovědí předkládajícího soudu na žádosti Soudního dvora o objasnění mimoto vyplývá, že A a jeho manželka švédské národní příslušnosti jsou od 13. února 2018 rozvedeni a nemají společné děti. Předkládající soud uvádí, že A nyní žije v nesezdaném soužití s norskou státní příslušnicí, se kterou má dvě nezletilé děti, jež mají rovněž norskou státní příslušnost.

- 16 Předkládající soud v odpovědích na žádosti o objasnění rovněž upřesňuje, že norští státní příslušníci mají ve Švédsku „téměř stejná práva pobytu jako švédští občané“, a to v rámci Severské pasové unie, k níž patří mimo jiné Švédské království a Norské království, a že jediným vztahem, kterého se A dovolává, byl ke dni, kdy byla podána žádost o prodloužení povolení k pobytu, vztah s těmito norskými státními příslušníky. Dodává, že i když je ve vnitrostátních registrech obyvatel uvedeno, že posledně uvedení nemají bydliště ve Švédsku, tato informace „může být kdykoli změněna, a není tedy nutně přesná“, neboť „existuje více důvodů pro registraci jako emigrant“. Naproti tomu upřesňuje, že A má stále zapsáno bydliště v Malmö (Švédsko).
- 17 Rozhodnutím ze dne 2. června 2017 Úřad pro přistěhovalectví zamítl žádost o prodloužení dočasného povolení pobytu, kterou podal A, zejména z důvodu, že jeho totožnost nebyla prokázána.
- 18 A podal proti tomuto rozhodnutí žalobu k Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (Správní soud se sídlem v Malmö rozhodující v otázkách přistěhovalectví, Švédsko).
- 19 Předkládající soud si klade otázku ohledně požadavků plynoucích z unijního práva v oblasti prokazování totožnosti státního příslušníka třetí země, jehož žádost o povolení k pobytu, kterou podal v okamžiku, kdy se již nacházel na vnitrostátním území, se nezakládá ani na potřebě mezinárodní ochrany, ani na humanitárních důvodech, ale je podána za účelem sloučení rodiny žadatele. Uvedený soud se zejména táže, zda unijní právo vyžaduje, aby totožnost státního příslušníka třetí země, který je žadatelem, byla jednoznačně prokázána za účelem vydání takového povolení, i když má již bydliště na vnitrostátním území.
- 20 Daný soud uvádí, že ve švédském právu je vydání povolení k pobytu, které se nezakládá ani na potřebě mezinárodní ochrany, ani na humanitárních důvodech, podmíněno předložením důkazu, že totožnost žadatele je jednoznačně prokázána na základě cestovního dokladu platného po dobu platnosti požadovaného povolení k pobytu. Výjimky z tohoto pravidla jsou nicméně přípustné v situacích, které neodpovídají situaci dotčené v původním řízení.
- 21 Předkládající soud uvádí, že Migrationsöverdomstolen (Vrchní soud v otázkách přistěhovalectví, Švédsko) v rozsudku č. MIG 2011:11 ze dne 12. května 2011 rozhodl, že vydání povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetí země na dobu určitou na základě vztahu se Švédským královstvím, kterým je mimo jiné manželství, předpokládá, že totožnost státního příslušníka třetí země, který o toto povolení žádá, je jednoznačně prokázána, přičemž tato podmínka je nezbytná za účelem splnění závazků plynoucích z ÚPSD a ze Schengenského hraničního kodexu. Dále uvádí, že tento vrchní soud zrušil rozsudek Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (Správní soud se sídlem ve Stockholmu rozhodující v otázkách přistěhovalectví, Švédsko), ve kterém bylo rozhodnuto, že ÚPSD a Schengenský hraniční kodex brání uplatnění mírnějších požadavků na dokazování totožnosti, které umožňuje článek 16 f lag om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (zákon o dočasných omezeních možnosti získat povolení k pobytu ve Švédsku) (SFS 2016, č. 752), který se konkrétně týká udělení povolení k pobytu za účelem středoškolského studia. Migrationsöverdomstolen (Vrchní soud v otázkách přistěhovalectví) rovněž upřesnil, že povinnost jednoznačně prokázat totožnost, která je uvedena v jeho rozsudku č. MIG 2011:11 ze dne 12. května 2011, se vztahuje pouze na žádosti o povolení k pobytu podané státními příslušníky třetích zemí, kteří se ještě nenachází na švédském území.

22 Za těchto podmínek se Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (Správní soud se sídlem v Malmö rozhodující v otázkách přistěhovalectví, Švédsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Brání ustanovení [ÚPSD], zejména ustanovení o systematickém vyhledávání v [SIS], a ustanovení Schengenského hraničního kodexu, především v nich uložená povinnost být držitelem platného cestovního dokladu, vydání povolení k pobytu na základě žádosti podané ve Švédsku, která se nezakládá ani na potřebě ochrany, ani na humanitárních důvodech, pokud není jednoznačně prokázána totožnost osoby, která žádost podala?
- 2) Je-li tomu tak, mohou vnitrostátní právní úprava nebo judikatura stanovit výjimky z prokázání totožnosti?
- 3) Je-li odpověď na druhou otázku záporná, jaké výjimky případně povoluje unijní právo?“

Řízení před Soudním dvorem

23 Poté, co Soudní dvůr přijal rozhodnutí, podle kterého kvůli zdravotním rizikům spojeným s pandemií koronaviru rozhodne ve věci bez jednání, zaslal účastníkům řízení a zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie několik otázek k písemnému zodpovězení, na které odpověděli A, Úřad pro přistěhovalectví, švédská vláda a Evropská komise.

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 24 Švédská vláda namítá nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce zaprvé z důvodu, že předkládací rozhodnutí neobsahuje dostatečný popis skutkového a právního rámce sporu v původním řízení, který by Soudnímu dvoru umožnil poskytnout užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny. Zadruhé vztah mezi požadovaným výkladem unijního práva a realitou nebo předmětem sporu v původním řízení nevyplývá z tohoto rozhodnutí, a to tím spíše, že použitelná vnitrostátní právní úprava v tomto sporu vyžaduje, aby žadatel o povolení k pobytu jasně prokázal svou totožnost, přičemž podmínky, za kterých je připuštěna totožnost, která není s jistotou prokázána, nejsou splněny. Konečně z předkládacího rozhodnutí jasně nevyplývá ani existující vztah mezi ustanoveními unijního práva, jejichž výklad je žádán, a ustanoveními vnitrostátního práva použitelnými na spor v původním řízení, a relevance předběžných otázek pro řešení sporu v původním řízení je tedy obtížně pochopitelná.
- 25 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené článkem 267 SFEU věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci v původním řízení posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Proto týkají-li se položené otázky výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout [viz zejména rozsudek ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 97, a rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, bod 55 a citovaná judikatura].
- 26 Z toho plyne, že se na otázky týkající se výkladu unijního práva položené vnitrostátním soudem ve skutkovém a právním rámci, který tento soud vymezí na vlastní odpovědnost a jehož správnost nepřísluší Soudnímu dvoru ověřovat, vztahuje domněnka relevance. Soudní dvůr může odmítnout vydat rozhodnutí o žádosti podané vnitrostátním soudem pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními

poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Airbnb Ireland, C-390/18, EU:C:2019:1112, bod 29, a rozsudek ze dne 24. října 2018, XC a další, C-234/17, EU:C:2018:853, bod 16 a citovaná judikatura).

- 27 V projednávaném případě předkládající soud uvedl důvody, proč má za to, že výklad ustanovení, a to jak ustanovení ÚPSD týkajících se vyhledávání v SIS, tak ustanovení Schengenského hraničního kodexu, která vyžadují, aby každý státní příslušník třetí země měl cestovní doklad platný po celou dobu požadovaného pobytu, je nezbytný k rozhodnutí sporu, který mu byl předložen. Předkládající soud rovněž poskytl Soudnímu dvoru dostatečné skutkové a právní okolnosti k tomu, aby posledně uvedený poskytl užitečnou odpověď na položené otázky. Nejeví se tak, že otázky týkající se výkladu těchto ustanovení nemají žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení nebo že se týkají hypotetického problému. Kromě toho vztah mezi ustanoveními unijního práva, jejichž výklad je požadován, a vnitrostátními ustanoveními použitelnými na spor v původním řízení, která se týkají požadavků na prokázání totožnosti žadatele o povolení k pobytu, je jasný ve světle vnitrostátní judikatury uvedené v bodě 21 tohoto rozsudku, která se týká těchto požadavků, jejichž cílem, který uvedl sám předkládající soud, je splnit požadavky plynoucí z ÚPSD a ze Schengenského hraničního kodexu.
- 28 Z toho plyne, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení ÚPSD, zejména její čl. 25 odst. 1, anebo Schengenského hraničního kodexu musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která umožňuje vydání, prodloužení nebo obnovení povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, o které z území tohoto členského státu požádal státní příslušník třetí země, který je v SIS veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru, a jehož totožnost nemohla být prokázána prostřednictvím platného cestovního dokladu.
- 30 Zprvč čl. 25 odst. 1 první pododstavec ÚPSD stanoví, že členský stát, který má v úmyslu vydat povolení k pobytu, musí provést systematické vyhledávání v SIS a pokud je v něm žadatel veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru, tento členský stát mu může takové povolení vydat pouze „ze závažných důvodů, zejména humanitárních nebo z důvodů vyplývajících z mezinárodních závazků“, poté, co konzultoval věc s členským státem, který záznam pořídil, a přihlédl k jeho zájmům. Z druhého pododstavce tohoto ustanovení vyplývá, že je-li toto povolení k pobytu vydáno, musí členský stát, který záznam pořídil, tento záznam zrušit, avšak může žadatele zapsat do svého vnitrostátního seznamu osob, kterým má být odepřen vstup.
- 31 Tato ustanovení mají zabránit situacím, kdy by povolení k pobytu bylo vydáno státnímu příslušníkovi třetí země, který je v SIS veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru (viz zejména rozsudek ze dne 16. ledna 2018, E, C-240/17, EU:C:2018:8, bod 38).
- 32 Naproti tomu ustanovení čl. 25 odst. 1 ÚPSD nestanoví zákonné podmínky, které musí takový státní příslušník splnit, aby vstoupil do Schengenského prostoru a pobýval v něm, včetně prokázání jeho totožnosti.
- 33 Kromě toho, jak uvedl generální advokát v bodě 62 svého stanoviska, mechanismus předchozí konzultace stanovený v čl. 25 odst. 1 ÚPSD nemá za následek systematické zamítnutí žádosti o povolení k pobytu podané státním příslušníkem třetí země, který je v SIS veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru. Členský stát, ve kterém tento státní příslušník

podal takovou žádost, si totiž poté, co přihlédl k zájmům členského státu, který záznam pořídil, zachovává možnost vydat uvedenému státnímu příslušníkovi, a to pouze ze „závažných důvodů“, toto povolení k pobytu.

- 34 V tomto ohledu ze samotného znění tohoto ustanovení sice vyplývá, že jeho cílem je důvody, pro které může členský stát vydat povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetí země, který je v SIS veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru, omezit pouze na „závažné důvody“, a že mezi tyto důvody výslovně patří „humanitární důvody nebo důvody vyplývající z mezinárodních závazků“, nevylučuje z něj však, že tyto dva důvody jsou taxativní. Vzhledem k tomu, že tyto důvody jsou uvozeny příslovcem „zejména“, nemohou mít taxativní povahu.
- 35 Jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 66 svého stanoviska, důvody týkající se dodržování základních práv dotyčného státního příslušníka třetí země, zejména práva na respektování rodinného života a práv dítěte, jak jsou zakotvena v článcích 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie, které musí členské státy dodržovat při uplatňování ÚPSD, která je nedílnou součástí unijního práva na základě protokolu (č. 19) o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvám (Úř. věst. 2010, C 83, s. 290), mohou spadat pod pojem „závažné důvody“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 36 Z toho plyne, že čl. 25 odst. 1 ÚPSD nelze vykládat v tom smyslu, že členské státy zbavuje možnosti vydat povolení k pobytu z důvodů týkajících se sloučení rodiny pouze z toho důvodu, že totožnost dotyčného státního příslušníka třetí země nelze jednoznačně prokázat na základě platného cestovního dokladu.
- 37 Mimoto, jak uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, je třeba čl. 25 odst. 1 ÚPSD vykládat v tom smyslu, že se vztahuje nejen na žádost o vydání povolení k pobytu, ale i na žádost o prodloužení nebo obnovení takového povolení, kterou podal státní příslušník třetí země, který se již nachází na území dotyčného členského státu.
- 38 Příslušný vnitrostátní orgán musí tedy konzultovat SIS před prodloužením nebo obnovením povolení k pobytu, a pokud je v něm žadatel veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru, musí tento orgán věc konzultovat s členským státem, který záznam pořídil, a přihlížet k jeho zájmům, přičemž takové povolení k pobytu lze prodloužit či obnovit pouze ze „závažných důvodů“ ve smyslu čl. 25 odst. 1 ÚPSD, jak je vyložen v bodě 35 tohoto rozsudku.
- 39 Příslušný orgán členského státu, který záznam pořídil, je v souladu se zásadou loajální spolupráce uvedenou v čl. 4 odst. 3 SEU povinen zaujmout stanovisko k vydání, prodloužení nebo obnovení povolení k pobytu dotyčného státního příslušníka třetí země v přiměřené lhůtě, přizpůsobené konkrétnímu případu, aby měl tento orgán nezbytný čas ke shromáždění příslušných informací (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. ledna 2018, E, C-240/17, EU:C:2018:8, bod 53).
- 40 Pokud jde zadruhé o Schengenský hraniční kodex, je třeba připomenout, že čl. 6 odst. 1 písm. a) tohoto kodexu vyžaduje, aby státní příslušníci třetích zemí při překračování vnějších hranic členských států pro pobyt v Schengenském prostoru, „kter[ý] nepřesáhn[e] 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů“, měli platný cestovní doklad opravňující držitele k překročení hranice.
- 41 Z toho vyplývá, že Schengenský hraniční kodex neupravuje situaci státních příslušníků třetí země, jako je žalobce v původním řízení, kteří se již nacházejí na území členského státu a získali v něm povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 2009, Zurita García a Choque Cabrera, C-261/08 a C-348/08, EU:C:2009:648, bod 45).

42 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět, že:

- čl. 25 odst. 1 ÚPSD musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která umožňuje vydání, prodloužení nebo obnovení povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, o které z území tohoto členského státu požádal státní příslušník třetí země, který je v SIS veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru, a jehož totožnost nemohla být prokázána prostřednictvím platného cestovního dokladu, pokud bylo přihlédnuto k zájmům členského státu, který záznam pořídil a se kterým byla věc předem konzultována, a povolení k pobytu je vydáno, prodlouženo či obnoveno pouze ze „závažných důvodů“ ve smyslu tohoto ustanovení;
- Schengenský hraniční kodex, zejména jeho čl. 6 odst. 1 písm. a), musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na státního příslušníka třetí země, který se nachází v takové situaci.

K druhé a třetí otázce

43 Vzhledem k odpovědi na první otázku není namístě odpovídat na druhou a třetí otázku.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 25 odst. 1 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, která byla dne 19. června 1990 podepsána v Schengenu (Lucembursko) a vstoupila v platnost dne 26. března 1995, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 265/2010 ze dne 25. března 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která umožňuje vydání, prodloužení nebo obnovení povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, o které z území tohoto členského státu požádal státní příslušník třetí země, který je v Schengenském informačním systému veden jako osoba, které má být odepřen vstup do Schengenského prostoru, a jehož totožnost nemohla být prokázána prostřednictvím platného cestovního dokladu, pokud bylo přihlédnuto k zájmům členského státu, který záznam pořídil a se kterým byla věc předem konzultována, a povolení k pobytu je vydáno, prodlouženo či obnoveno pouze ze „závažných důvodů“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), zejména jeho čl. 6 odst. 1 písm. a), musí být vykládáno v tom smyslu, že se nevztahuje na státního příslušníka třetí země, který se nachází v takové situaci.

Podpisy.